

zijn synthesizer korte tonen voortbrengen die corresponderen met de opwolkende samenklanken, als druppels die het voortgaan van de tijd markeren. Er staat geen water meer in het reservoir, maar luisteren voelt als gewichtloos drijven op een wiegend oppervlak. (rvp)

Mizmor

Cairn

(GILEAD MEDIA)

Mystagogue

And The Darkness Was Cast Out Into The Wilderness

(VENOETTA)

A.L.N. heeft een nieuwe plaat, 'Cairn' getiteld. Mizmor of מִצְמוֹר is het project waar de voorheen diepgelovige ziel zijn demonen van zich afschrijft. Elk album gaat nog een stapje verder en nu lijkt hij, samen met Sonny DiPerri en Adam Gonsalves die mondjesmaat een handje mochten toesteken, bijna de extase te hebben bereikt. Drie maanden trok hij zich terug in zijn thuisstudio voor het tot in het kleinste detail schaven van de vier nummers (bijna een volledig uur aan muziek) die dit epos vormen. De hersen opnieuw van de hand van Mariusz Lewandowski, een eerbetoon aan de Poolse surrealist Beksinski. Het sleutelwoord is 'Cairn', een megalithisch monument, een steengraf uit de jonge steentijd die vaak menselijke resten bevat. Al moet het hier symbolisch worden geïnterpreteerd. Het zoeken naar betekenis in een chaotisch universum is enigszins absurd als het einde toch al vast staat. Het wordt dus kiezen tussen zelfmoord en aanvaarding, vandaar ook de titels 'Desert To Absurdity', 'Cairn To Suicide', 'Cairn To God' en 'The Narrowing Way'. Waar A.L.N. in een vorig leven verknocht was aan de Bijbel en dientengevolge zin aan het leven wist te geven, is hij nu, het geloof helemaal aan kant gegooit vanwege de enorme teleurstellingen die hij meemaakte, steevast op zoek naar de betekenis van het leven. Dat uit zich in kleine verstilde passages die zich onverbiddelijk omzetten in *wholly doom black metal* zoals hij het zelf stelt. Als het nog zwarter kan dan deze plaat, zal Mizmor ons daar in de toekomst ongetwijfeld van op de hoogte brengen. Als Maurice de Jong (ook door het leven gaand als Mories) van **Gnaw Their Tongues** en nog een hele resem andere extreme projecten, besluit om weer eens een album met een echte drummer (W. Damiaen van **Laster**) te maken, dan moeten we die

horen. Felle energieke black metal, daar viel de keuze deze keer op. Heel wat minder extreem dan we van Mories gewoon zijn, al is dat relatief natuurlijk want de acht nummers worden er aan sneltreinvaart doorgeblazen. Geen moderne foefjes, maar rauwe, donkere, bij momenten atmosferisch klinkende black metal met de schreeuw van Mories die het nog steeds heel moeilijk heeft met de mensheid. Heel wat melodieuze ook, al zitten die wat verscholen onder de chaos. Titels als 'Bereaved Of Light' en 'The Splendour Of Our Demise' geven voldoende informatie inzake de uiterst positieve kijk op het bestaan van dit stel bromberen. (pb)

Moloch Conspiracy

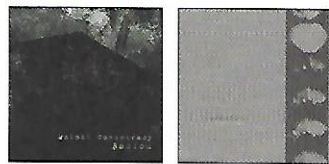
Baclou

(EIGHT TOWERS)

Sonologist

Phantoms

(UNEXPLAINED SOUNDS)

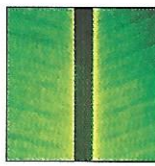
Moloch Conspiracy is het project van Julien Lacroix. Hij beweegt zich binnen het dark ambientgenre en probeert via zijn muziek zijn reiserivaringen vorm te geven. In de zomer van 2018 trok hij naar Frans Guyana en was zo ondersteboven van de daar aanwezige natuur en de veelheid aan religies die er aanwezig zijn, geïmporteerd door de vele kolonistoren die het land heeft gekend. Die werden al snel vermengd met de plaatselijke gebruiken, waaronder voodoo. Daardoor werd een heel eigen folklore gecreëerd die Lacroix eendeloos fascineerde. De baclou of stijfhoofdige, bokkige kabouter (volgens Google translate viskeuze kabouter) is er daar eentje van. Eentje die een soort van collectieve hysterie kan veroorzaken. Lacroix is pas actief sinds 2017 en slaagt er nu al in zijn voorgaande plaat 'The Cave Of Metaphysical Darkness & Lights' te overtreffen. Lacroix weet de mysterieuze sferen nog beter te vatten en slaagt er in om het zweverige karakter die in zijn vroeger werk wel eens het echte genieten in de weg zat, helemaal achterwege te laten. Knappe trip. Raffaele Pezzella is niet alleen de bezieler van zowel Unexplained Sounds en Eight Towers, maar ook de man met een zeer ruime blik die als Sonologist zelf op exploratie trekt. Donkere ambient vormt in zijn muzikale wereld slechts een opstapje tot ongebreideld experimenteren met klanken met een duister randje. Disfunctionaliteit, artificiële zich misdragende intelligentie en uit de

hand gelopen robotica-experimenten vormen de basis voor zijn net zo moeilijk te klasseren experimentele muziek waarin invloeden uit industrial en musique concrète om aandacht vechten. Soundscapes, samples en het bespelen van alles wat los en vast zit en er bevreedende geluiden mee produceren zijn belangrijke bestanddelen van intrigerende nummers als 'Memorex' en 'Dahomey Kingdom'. Tien tot de verbeelding sprekende geluidscollages staan er op 'Phantoms', die telkens opnieuw iets meer prijsgeven van hun brede klankenpalet. Pezzella heeft niet alleen een neus voor interessante muziek die hij overal vandaan haalt om er boeiende compilaties mee samen te stellen. Zijn eigen muziek is minstens zo belangrijk voor de elektronische avant-garde van vandaag. (pb)

Fahmi Mursyid

One Instrument Sessions

(ONE INSTRUMENT)

Voor de zes tracks op 'One Instrument Sessions' koos de Indonesische artiest Fahmi Mursyid steeds – uiteraard – een instrument om uit te diepen. Er is uitgegaan van traditionele instrumenten uit Indonesië, en dan meer specifiek afkomstig uit West-Java – maar alles werd uiteindelijk door de elektronische mangel gehaald. Bij een paar tracks zijn nog wat verknipte restanten van gamelanmuziek te horen, maar voor het grootste deel gaat ambient en noise een spannend huwelijk aan. De piano is misschien een wat vreemde eend in de bijt tussen saron, kendang, karinding, bonang en panfluit, maar qua geluid misstaat het geen moment. Mursyid weet een mooie balans tussen traditioneel en modern te vinden. (avs)

Muur

Bod

(CYCLIC LAW)

Onasander

Ancestry Reworked

(TIPI TOKEN)

Met één nummer van iets meer dan eenenvijftig minuten neemt Muur de tijd om ons in een ritueel bad te verzuipen. Een resonerende ambientachtige soundscape, diep met de

voeten in het dark ambientgenre en een sluier van geheimzinnigheid over zich. Muur wil zich met 'Bod' meteen profileren als obscuur, duister, als een mengeling van rituele en occulte traditie waar we de betekenis vooral zelf moeten zien te achterhalen. Na een kwartier doet een bromstem zijn intrede, als een Tibetaans blaasinstrument dat een chant wil opwekken. Het keelgezing houdt er na een kwartier mee op, waarna de Duitser (dat hebben we wel kunnen achterhalen) een **Sunn O)))**-drone het licht laat zien. Na een flink eind komt zijn stem in een andere gedaante weer opduiken, om het sjamanistische karakter van de muziek nog extra te benadrukken. Het Noorse Tipi Token is met nog maar een paar releases op de teller al goed op weg om de concurrentie aan te gaan met een gereformeerde naam als Cyclic Law. Maurizio Landini, de man achter Onasander, zou bijvoorbeeld net zo goed op Cyclic Law kunnen zitten. Hij bracht in 2016 de ep 'Ancestry' uit, geïnspireerd door de militaire geschiedenis van het Romeinse Rijk. Landini sprak vier muzikanten aan met de vraag om elk één van de vier composities te herwerken en helemaal naar hun hand te zetten. Ajna (Chris F), Klangbunn (Marius Sortland Myklebust), Xerxed The Dark (Mohamadreza Govahi) en Hilyard (Bryan Hilyard) kweten zich met engelengeduld van hun taak. Het resultaat zijn vier herwerkingen die van het oorspronkelijke werk weinig onaangeroerd laten en het tegelijk weten te respecteren en naar hogere sferen te verheffen. Zo horen herwerkingen te zijn. (pb)

Newmoon

Nothing Hurts Forever

(PIAS)

Toen hun uitstekende debuut 'Space' in 2016 werd uitgebracht, passeerde die release nog grotendeels in stilte.

Door veel te spelen, onder andere als support van **Minor Victories**, een soort shoegaze-supergroep met leden van onder andere **Slowdive** en **Mogwai**, wisten ze echter kop per kop een groter publiek op te bouwen. Door de beste nummers van hun debuut keer op keer live te horen, kwamen ook de echte kwaliteiten van 'Space' naar de oppervlakte. Op het eerste gehoor leek dit jonge vijftal prima, maar ietwat generieke shoegaze te brengen die we al kenden van de hoogdagen (maar dat is behoorlijk relatief) van het genre toen medio jaren 1990 bands als **Ride** en het eerder vermelde **Slowdive** de harten flink sneller deed slaan bij een kleine,